

Dy's ty chtěla dítě litovati,
neměla's s námi jíti.

Hned Marušku mezi sebe vzali,

na kusy roztrhali.

Tu máš, Maruško, za tvé nalívání,
chudých lidí klamání.

302. *Jiné čtení a pění*

Z Hošťálkovic od Ostravy

Při je - dne j do - li - ně, při je - dne j do - li - ně v do - va dům bu - du - je.

[: Při jedne j dolině :]
vdova dům budu je.

Přijel ku ni Janek,
z Podola furmanek.

Komu to, mynarko,
komu mlyn budu ješ?

Tej najmladší dcerce,
jmenem Marijance.

Zaněch budovani

a pojedzěš s nami.

Jak mam s vami jeci?
Dy mam drobne dzěci.

Dzěci daj do ludzi,
něch jich Pan Bůh živi.

Jedno daj do pana,
budzěš měc hajtmana.

Druhe daj do kněza,
budzěš měc papeža.

Třeci daj do chlopa,
budzěš měc sedlaka.

Na sta mil zajela,
na dzitky zpomněla.

Dzitky, moje dzitky,
ubohé sirotky.

Němacě žadneho,
krom Boha sameho.

303. *Jiné čtení a pění*

Od Napajedel

Na je - dne j do - li - ně sní - žek po - le - tu - je, na dru - he j do - li - ně v do - va dům bu - du - je.

Na jedne j dolině
snížek poletuje,
na druhe j dolině
vdova dům budu je.

Vdovo, milá vdovo,
zanech budování,
zanech budování
a povandruj s námi.

Jak bych já ubohá
s vámi vandrovala,
komu bych ubohé
sirotky nechala?

Jedno daj bratrovi
a druhé švagrovi,

a to nemluvňátko
povandruje s námi.

A dy sú přijeli
prostřed bílej hory,
Turek jí povídá:
Nebral sem tě s dětmi,
než sem tě vzal samu
za poctivú ženu.

Máti nemeškala,
bučí zohýbala,
vintušek vázala,
synáčka tam dala.

Dyž bude, synáčku,
větříček fúkati,

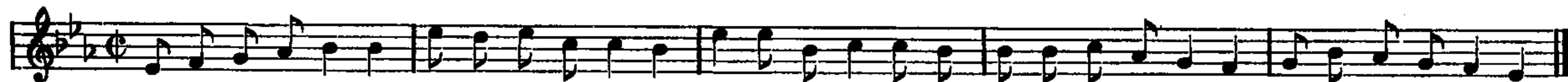
tenkrát sobě myslí:
Kolíbá mě máti.

Dyž bude, synáčku,
snížek poletovat,
tenkrát bude tebe
máti nakrmovat.

Dyž bude, synáčku,
deščíček přseti,
budeš sobě myslet:
Napájí mě máti.

145. POCHOVANÁ

304.

Při - šla mně hodin - ka s půl - no - ci no - vin - ka, že mo - ju mi - len - ku chy - ti - la ho - donka, chy - ti - la ho - donka.